

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2022. gada 15. decembrī*

Apelācija – Civildienests – Līgumdarbinieki – Pensija – Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi – 2014. gada reforma – Regula (ES, Euratom) Nr. 1023/2013 – Šo Civildienesta noteikumu XIII pielikums – 21. panta otrā daļa un 22. panta 1. punkta otrā daļa – Pārejas pasākumi attiecībā uz pensijas tiesību uzkrājuma ikgadējo likmi un pensionēšanās vecumu – Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība – Pielikums – 1. panta 1. punkts – Šo pārejas pasākumu piemērošana pēc analogijas citiem darbiniekiem, kas bija nodarbināti 2013. gada 31. decembrī – Jauna līgumdarbinieka līguma parakstīšana – Nelabvēlīgs akts – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā

Lietā C-366/21 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2021. gada 9. jūnijā iesniedzis

Maxime Picard, ar dzīvesvietu *Hettange-Grande* (Francija), ko pārstāv *S. Orlandi*, advokāts,

apelācijas sūdzības iesniedzējs,

otra lietas dalībniece –

Eiropas Komisija, ko pārstāv *G. Gattinara* un *B. Mongin*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē,

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja *A. Prehala* [*A. Prechal*], tiesneši *M. L. Arasteja Saūna* [*M. L. Arastey Sahún*] (referente), *F. Biltšens* [*F. Biltgen*], *N. Vāls* [*N. Wahl*] un *J. Pasers* [*J. Passer*],

ģenerālvokāts: *P. Pikamēe* [*P. Pikamäe*],

sekretārs: *A. Kalots Eskobars* [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2022. gada 14. jūlijā tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

- 1 Ar apelācijas sūdzību *Maxime Picard* lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedumu *Picard/Komisija* (T-769/16, EU:T:2021:153), kas tika labots ar 2021. gada 16. aprīļa rīkojumu *Picard/Komisija* (T-769/16, EU:T:2021:200; turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”), ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja viņa prasību atcelt, pirmkārt, Komisijas Individuālo tiesību pārvaldības un aprēķināšanas biroja (*PMO*) Pensiju sektora administratora 2016. gada 4. janvāra atbildi (turpmāk tekstā – “2016. gada 4. janvāra atbilde”), un, otrkārt, ciktāl nepieciešams, Komisijas Cilvēkresursu ģenerāldirekcijas (turpmāk tekstā – “Cilvēkresursu ģenerāldirekcija”) E direkcijas direktora 2016. gada 25. jūlija lēmumu, ar kuru ir noraidīta prasītāja 2016. gada 4. aprīļa sūdzība par 2016. gada 4. janvāra atbildi (turpmāk tekstā – “2016. gada 25. jūlija noraidošais lēmums”).

Atbilstošās tiesību normas

Civildienesta noteikumi

- 2 Eiropas Savienības Civildienesta noteikumos, kas grozīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 1023/2013 (2013. gada 22. oktobris) (OV 2013, L 287, 15. lpp.) (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) ir ietverta V sadaļa “Ierēdņu atalgojums un sociālās nodrošināšanas pabalsti”, kuras 3. nodaļā “Pensijas un invaliditātes pabalsts” ir ietverti 77.–84. pants.
- 3 Civildienesta noteikumu 77. panta pirmajā, otrajā un piektajā daļā ir paredzēts:
“Ierēdnim, kurš ir bijis dienestā vismaz desmit gadus, ir tiesības saņemt izdienas pensiju. [..]
Maksimālā izdienas pensija ir 70 % no pēdējās pamatalgas, kāda saņemta pēdējā pakāpē, kurā ierēdnis bijis vismaz vienu gadu. Ierēdnis saņem 1,80 % no minētās pēdējās pamatalgas par katru darba gadu, ko skaita saskaņā ar VIII pielikuma 3. pantu.
[..]
Pensionēšanās vecums ir 66 gadi.”
- 4 Saskaņā ar Civildienesta noteikumu 83. panta 1. un 2. punktu:
“1. Pabalstus, ko izmaksā atbilstoši šai pensiju programmai, sedz no Savienības budžeta. Dalībvalstis kopīgi garantē šo pabalstu samaksu atbilstīgi šādu izdevumu finansējuma apjomam.
2. Ierēdņiem jāfinansē viena trešdaļa no šādas pensiju programmas izmaksām. [..] To katru mēnesi atskaita no ierēdņu algām. [..]”
- 5 Civildienesta noteikumu VII sadaļas nosaukums ir “Apelācijas [Tiesiskās aizsardzības līdzekļi]”. Tajā ir ietverts Civildienesta noteikumu 90.–91.a pants.
- 6 Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktā ir paredzēts:
“Ikvienu personu, uz kuru attiecas šie Civildienesta noteikumi, var iesniegt iecelēj institūcijai sūdzību par jebkuru [tai nelabvēlīgu aktu] [..].”

- 7 Civildienesta noteikumu 91. panta 1. punktā ir paredzēts:
“Eiropas Savienības Tiesas jurisdikcijā ir jebkurš strīds starp Savienību un jebkuru personu, uz kuru attiecas šie Civildienesta noteikumi, attiecībā uz tādu tiesību aktu likumību, kas nelabvēlīgi ietekmē šādu personu 90. panta 2. punkta izpratnē. [..]”
- 8 Civildienesta noteikumu XIII pielikuma “Pārejas posma pasākumi, kas piemērojami Savienības ierēdņiem” 21. panta otrā daļa ir formulēta šādi:
“Ierēdņi, kuri sākuši dienestu laikposmā no 2004. gada 1. maija līdz 2013. gada 31. decembrim, ir tiesīgi saņemt 1,9 % no [Civildienesta noteikumu 77. panta otrās daļas otrajā teikumā] minētās algas par dienesta katru gadu, kurš dod tiesības uz pensiju un kuru aprēķina saskaņā ar VIII pielikuma 3. pantu.”
- 9 XIII pielikuma 22. panta 1. punkta otrajā daļā ir paredzēts:
“Ierēdņi, kuru vecums 2014. gada 1. maijā ir 35 gadi un vairāk un kuri dienestu sākuši pirms 2014. gada 1. janvāra, tiesības uz izdienas pensiju iegūst turpmāk dotajā tabulā noteiktajā vecumā [..].”
- 10 Ierēdņiem, kas 2014. gada 1. maijā ir sasnieguši 35 gadu vecumu, iepriekšējā punktā minētajā tabulā noteiktais pensionēšanās vecums ir 64 gadi un 8 mēneši.

PDNK

- 11 Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības, kas grozīta ar Regulu Nr. 1023/2013 (turpmāk tekstā – “PDNK”), 8. panta pirmajā daļā ir noteikts:
“Pagaidu darbinieku [..] var pieņemt darbā uz noteiktu vai nenoteiktu laiku. Darbinieku, kuri ir pieņemti darbā uz noteiktu laiku, līgumus var pagarināt tikai vienu reizi uz noteiktu laiku. Jebkura nākamā pagarināšana notiek uz nenoteiktu laiku.”
- 12 PDNK 39. panta 1. punktā ir noteikts:
“Atstājot darbu dienestā, darbiniekam [..] ir tiesības uz izdienas pensiju, aktuārā ekvivalenta pārvešanu vai atlaišanas pabalsta izmaksu saskaņā ar Civildienesta noteikumu V sadaļas 3. nodaļu un VIII pielikumu. [..]”
- 13 Saskaņā ar PDNK 86. panta 2. punktu:
“Ja 3.a pantā minēt[os] līgumdarbiniekus pārceļ jaunā amatā funkcijas grupas robežās, viņus nedrīkst kvalificēt par iepriekšējo amatu zemākā pakāpē vai līmenī.
Ja līgumdarbinieku pārceļ augstākā funkciju grupā, viņu klasificē tādā pakāpē un līmenī, lai atalgojums ir vismaz līdzvērtīgs tam, kādu līgumdarbinieks bija tiesīgs saņemt atbilstoši iepriekšējam līgumam.
[..]”
- 14 PDNK 109. panta 1. punktā ir noteikts:
“Atstājot darbu dienestā, līgumdarbinieks ir tiesīgs saņemt izdienas pensiju vai aktuārā ekvivalenta pārvešanu, vai atlaišanas pabalstu saskaņā ar Civildienesta noteikumu 3. nodaļas V sadaļu un Civildienesta noteikumu VIII pielikumu. [..]”

15 PDNK 117. pantā ir paredzēts:

“Civildienesta noteikumu VII sadaļas noteikumus piemēro pēc analogijas.”

16 PDNK pielikuma “Pārejas noteikumi, ko piemēro darbiniekiem, uz kuriem attiecas [PDNK]” 1. panta 1. punkta otrajā teikumā tostarp ir paredzēts, ka Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pantu, izņemot tā 4. punktu, “pēc analogijas piemēro citiem darbiniekiem, kas ir nodarbināti 2013. gada 31. decembrī”.

Regula Nr. 1023/2013

17 Regulas Nr. 1023/2013 29. apsvērumā ir paredzēts:

“Būtu jāparedz pārejas kārtība, lai jaunos noteikumus un pasākumus varētu piemērot pakāpeniski, vienlaikus ievērojot to darbinieku iegūtās tiesības un pamatotās gaidas, kuri bija nodarbināti pirms šo Civildienesta noteikumu grozījumu stāšanās spēkā.”

18 Regulas Nr. 1023/2013 3. pantā ir paredzēts:

“1. Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. To piemēro no 2014. gada 1. janvāra, izņemot 1. panta 44. punktu un 1. panta 73. punkta d) apakšpunktu, ko piemēro no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.”

Tiesvedības priekšvēsture

19 Lietas priekšvēsture ir minēta pārsūdzētā sprieduma 1.–25. punktā, un to var rezumēt šādi.

20 Apelācijas sūdzības iesniedzējs ir Eiropas Komisijas līgumdarbinieks.

21 2008. gada 10. jūnijā apelācijas sūdzības iesniedzējs tika pieņemts darbā Komisijā no 2008. gada 1. jūlija līgumdarbinieka amatā *PMO* 5. nodaļā (turpmāk tekstā – “2008. gada līgums”). Ar šo pieņemšanu darbā apelācijas sūdzības iesniedzējs tika klasificēts pirmajā funkciju grupā. 2008. gada līgums tika pagarināts trīs reizes uz noteiktu laiku un ar 2011. gada 3. maija lēmumu – uz nenoteiktu laiku.

22 2014. gada 16. maijā Cilvēkresursu ĢD piedāvāja apelācijas sūdzības iesniedzējam jaunu līgumdarbinieka līgumu, kuru viņš parakstīja tajā pašā dienā (turpmāk tekstā – “2014. gada 16. maija līgums”). Šis līgums uz nenoteiktu laiku stājās spēkā 2014. gada 1. jūnijā, un apelācijas sūdzības iesniedzējs tika klasificēts otrajā funkciju grupā.

23 Starplaikā Civildienesta noteikumi un PDNK tika grozīti ar Regulu Nr. 1023/2013, kas attiecībā uz šajā lietā atbilstošajām tiesību normām ir piemērojama no 2014. gada 1. janvāra (turpmāk tekstā – “2014. gada reforma”).

- 24 Pēc 2014. gada reformas Civildienesta noteikumu 77. panta otrajā daļā, kas ir piemērojama arī līgumdarbiniekiem atbilstoši norādei PDNK 109. panta 1. punktā, jaunā pensijas tiesību uzkrājuma ikgadējā likme ir noteikta 1,8 % apmērā, kas ir nelabvēlīgāka par iepriekšējo 1,9 % likmi. Turklāt Civildienesta noteikumu 77. panta piektajā daļā ir noteikts, ka pensionēšanās vecums ir 66 gadi, nevis 63 gadi, kā tas bija iepriekš.
- 25 Taču Civildienesta noteikumu XIII pielikumā ir paredzēts pārejas režīms. Tādējādi ierēdnis, kurš ir uzsācis dienestu laikā no 2004. gada 1. maija līdz 2013. gada 31. decembrim, saglabā pensijas tiesību uzkrājuma ikgadējo likmi 1,9 % apmērā. Turklāt ierēdnis, kurš 2014. gada 1. maijā ir sasniedzis 35 gadu vecumu un kurš dienestu sācis pirms 2014. gada 1. janvāra, tiesības uz izdienas pensiju iegūst 64 gadu un 8 mēnešu vecumā. Visbeidzot, PDNK pielikuma 1. panta 1. punktā ir paredzēts, ka šie pārejas noteikumi pēc analogijas ir piemērojami citiem darbiniekiem, kas ir nodarbināti 2013. gada 31. decembrī.
- 26 Ar 2016. gada 4. janvāra elektroniskā pasta vēstuli apelācijas sūdzības iesniedzējs, šauboties par ietekmi, kāda 2014. gada reformai varētu būt uz viņa situāciju pēc 2014. gada 16. maija līguma parakstīšanas, lūdza PMO Pensiju sektora administratoru sniegt paskaidrojumus.
- 27 2016. gada 4. janvāra atbildē šis administrators apelācijas sūdzības iesniedzējam norādīja, ka līguma izmaiņu dēļ ir mainījušās viņa tiesības uz pensiju un ka līdz ar to viņa parastais pensionēšanās vecums un pensijas tiesību uzkrājuma ikgadējā likme ir mainījusies attiecīgi uz 66 gadiem un uz 1,8 %, sākot no 2014. gada 1. jūnija.
- 28 2016. gada 4. aprīlī apelācijas sūdzības iesniedzējs saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu iesniedza sūdzību par 2016. gada 4. janvāra atbildi.
- 29 Ar 2016. gada 25. jūlija noraidošo lēmumu Cilvēkresursu ĢD E direktorāta direktors kā institūcija, kura ir pilnvarota noslēgt darba līgumus (IPNDL), noraidīja šo sūdzību galvenokārt kā nepieņemamu nelabvēlīga akta neesamības dēļ un pakārtoti – kā nepamatotu.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 30 Ar 2016. gada 7. novembrī Vispārējās tiesas kancelejā iesniegtu prasības pieteikumu apelācijas sūdzības iesniedzējs cēla prasību atcelt 2016. gada 4. janvāra atbildi un, ciktāl nepieciešams, 2016. gada 25. jūlija noraidošo lēmumu.
- 31 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 6. februārī, Komisija izvirzīja iebildi par nepieņemamību saistībā ar nelabvēlīga akta neesamību Civildienesta noteikumu 91. panta izpratnē.
- 32 Ar 2017. gada 12. oktobra lēmumu Vispārējās tiesas trešās palātas priekšsēdētājs nolēma apturēt lietas T-769/16 *Picard*/Komisija izskatīšanu līdz brīdim, kad galīgais nolēmums lietā T-128/17 *Torné*/Komisija iegūs *res judicata* spēku.
- 33 Pēc 2018. gada 14. decembra sprieduma *Torné*/Komisija (T-128/17, EU:T:2018:969) pasludināšanas un tā kā par šo spriedumu netika iesniegta apelācijas sūdzība, tiesvedība lietā T-769/16 *Picard*/Komisija tika atsākta un lietas dalībnieki iesniedza savus apsvērumus par šī sprieduma ietekmi uz šo lietu.

- 34 Ar 2019. gada 13. maija rikojumu Vispārējā tiesa Komisijas izvirzītās iebildes par nepieņemamību izskatīšanu apvienoja ar lietas izskatīšanu pēc būtības un atlika lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.
- 35 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa nolēma vispirms izskatīt apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzīto pamatu, iepriekš neņemot par šo iebildi par nepieņemamību, jo prasība katrā ziņā bija nepamatota.
- 36 Šajā nozīmē Vispārējā tiesa nosprieda, ka Komisija pamatoti ir uzskatījusi, ka 2014. gada 16. maija līguma ietekmes dēļ apelācijas sūdzības iesniedzējs nevar izmantot pārejas noteikumus, kas Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pantā paredzēti attiecībā uz pensijas tiesību uzkrājuma ikgadējo likmi un pensionēšanās vecumu.
- 37 Vispirms pārsūdzētā sprieduma 65.–83. punktā Vispārējā tiesa ir interpretējusi PDNK pielikuma 1. panta 1. punktu, ciktāl tajā ir noteikts, ka šie pārejas noteikumi “pēc analogijas ir piemērojami pārējiem darbiniekiem, kas ir nodarbināti 2013. gada 31. decembrī”.
- 38 Vispārējā tiesa tostarp nosprieda, ka no šī 1. panta 1. punkta formulējuma izriet, ka 21. un 22. pants ir piemērojami darbiniekiem, uz kuriem attiecas PDNK, ciktāl ir iespējams konstatēt analogiju starp šiem darbiniekiem un ierēdņiem, ievērojot katras šīs personāla kategorijas raksturiezīmes. Izvērtējusi šīs raksturiezīmes, Vispārējā tiesa norādīja, ka ierēdnis sāk dienestu un paliek Savienības administrācijas dienestā atbilstoši aktam par iecelšanu amatā, kurš paliek nemainīgs visu viņa karjeras laiku, savukārt līgumdarbinieks stājas amatā un paliek tajā atbilstoši līgumam tik ilgi, kamēr tas ir spēkā.
- 39 Nemot vērā šos apsvērumus, Vispārējā tiesa interpretēja prasību būt “nodarbināt[am] 2013. gada 31. decembrī” PDNK pielikuma 1. panta 1. punkta izpratnē.
- 40 Pārsūdzētā sprieduma 81. punktā Vispārējā tiesa nosprieda, ka jēdziens “pēc analogijas”, kas lietots šajā normā, nozīmē, ka darbinieki atrodas analogā situācijā ar ierēdņiem. Vispārējās tiesas ieskatā šī situācija var tikt konstatēta tikai gadījumā, kad darbinieks nav parakstījis jaunu līgumu, kurš nozīmē jaunu darba tiesisko attiecību sākumu ar Savienības administrāciju. Šajā ziņā, atsaucoties uz 2015. gada 16. septembra sprieduma *EMA/Drakeford* (T-231/14 P, EU:T:2015:639) 40. punktu, Vispārējā tiesa atgādināja, ka tā jau ir nospriedusi, ka darba attiecības starp darbinieku un Savienības administrāciju var palikt nemainīgas pat pēc jauna formāli atšķirīga līguma no sākotnējā līguma parakstīšanas ar nosacījumu, ka ar šo jauno līgumu nenotiek būtiskas izmaiņas attiecīgā darbinieka pienākumos, it īpaši funkciju grupā, kas var apdraudēt viņa darba attiecību ar Savienības administrāciju funkcionālo turpinātību.
- 41 No tā Vispārējā tiesa secināja, ka Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pants ir piemērojams tikai tiem pārējiem darbiniekiem, kuri ir nodarbināti 2013. gada 31. decembrī un kuri pēc šā datuma paliek nodarbināti atbilstoši līgumam līdz pat brīdim, līdz viņu stāvoklis tiek izskatīts pensijas tiesību aprēķina nolūkā.
- 42 Pēc tam pārsūdzētā sprieduma 85.–93. punktā Vispārējā tiesa analizēja apelācijas sūdzības iesniedzēja situāciju, ņemot vērā šo PDNK pielikuma 1. panta 1. punkta interpretāciju. It īpaši pēc tam, kad Vispārējā tiesa bija pārbaudījusi starp viņu un Komisiju noslēgtos līgumus, kā arī to amata vietu iezīmes, kurās viņš tika pieņemts darbā, un konstatējusi, ka ar funkciju grupas maiņu ir tikusi apdraudēta apelācijas sūdzības iesniedzēja darba attiecību ar Savienības administrāciju funkcionālā turpinātība, Vispārējā tiesa nosprieda, ka 2014. gada 16. maija līgums izraisīja visu

2008. gada līguma, uz kura pamata apelācijas sūdzības iesniedzējs “[bija nodarbināts] 2013. gada 31. decembrī”, seku izbeigšanos šīs tiesību normas izpratnē un līdz ar to šo darba tiesisko attiecību pārtraukšanu. Tādējādi Vispārējā tiesa konstatēja, ka ar 2014. gada 16. maija līgumu ir notikusi jauna stāšanās amatā minētās tiesību normas piemērošanas nolūkā un tas neļāva apelācijas sūdzības iesniedzējam piemērot Civildienesta noteikumu XIII pielikumā paredzētos pārejas noteikumus par pensijas tiesību uzkrājuma ikgadējo likmi un pensionēšanās vecumu.

- 43 Visbeidzot, Vispārējā tiesa tostarp norādīja, ka šo secinājumu nevar atspēkot ar apelācijas sūdzības iesniedzēja argumentu, saskaņā ar kuru jaunais līgums neesot šķērslis minēto pārejas noteikumu izmantošanai, jo tas neradot pārtraukumu līdzdalībā un iemaksās Savienības pensiju shēmā. Vispārējā tiesa uzskata, ka minēto tiesību normu piemērošana darbiniekiem nevar būt atkarīga no apgalvotās nepārtrauktās dalības Savienības pensiju sistēmā, bet tā ir atkarīga no minēto darba attiecību funkcionālās turpinātības.
- 44 Līdz ar to Vispārējā tiesa prasību noraidīja.

Lietas dalībnieku prasījumi Tiesai

- 45 Apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
  - atcelt 2016. gada 4. janvāra atbildi un, ciktāl nepieciešams, 2016. gada 25. jūlija noraidošo lēmumu un
  - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.
- 46 Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:
- apelācijas sūdzību noraidīt un
  - piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

Par pieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

- 47 Komisija apstrīd apelācijas sūdzības pieņemamību, pamatojoties uz to, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs neesot precīzi identificējis tos pārsūdzētā sprieduma punktus, kurus viņš apstrīd, un tādējādi nav ievērojis Tiesas Reglamenta 169. panta 2. punktā paredzēto prasību.
- 48 Šī iestāde uzskata, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs neapstrīd kā juridiski kļūdainus pārsūdzētā sprieduma galvenos punktus, kuros Vispārējā tiesa sniedza PDNK pielikuma 1. panta 1. punkta interpretāciju.

- 49 Turklāt minētā iestāde atsauca uz Tiesas judikatūru, saskaņā ar kuru tāda apelācijas sūdzība, kurai trūkst saskanīgas struktūras un kurā ietverti vienīgi vispārīgi apgalvojumi un trūkst konkrētu norāžu par apstrīdētā rīkojuma punktiem, kuros, iespējams, pieļauta tiesību kļūda, jānoraida kā acīmredzami nepieņemama (spriedums, 2018. gada 4. oktobris, *Staelen/Ombuds*, C-45/18 P, nav publicēts, EU:C:2018:814, 15. punkts).
- 50 Komisija uzskata, ka vienīgā atsauce apelācijas sūdzībā uz kādu pārsūdzētā sprieduma elementu esot atsauce uz tā 90. punktu, kas neatbilst Reglamenta 169. panta 2. punktā noteiktajām prasībām par skaidrību.
- 51 Apelācijas sūdzības iesniedzējs apstrīd šo argumentāciju.

Tiesas vērtējums

- 52 No LESD 256. panta 1. punkta otrās daļas, no Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmās daļas un no Tiesas Reglamenta 168. panta 1. punkta d) apakšpunkta un 169. panta 2. punkta izriet, ka apelācijas sūdzībā ir precīzi jānorāda sprieduma, kura atcelšana tiek prasīta, apstrīdētie punkti, kā arī juridiskie argumenti, kuri konkrēti pamato šo prasību, pretējā gadījumā apelācijas sūdzība vai attiecīgais pamats ir nepieņemami (spriedums, 2021. gada 23. novembris, *Padome/Hamas*, C-833/19 P, EU:C:2021:950, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 53 Šīm prasībām neatbilst un par nepieņemamu ir jāatzīst pamats, kura argumentācija nav pietiekami skaidra un precīza, lai Tiesa varētu veikt tiesiskuma pārbaudi, it īpaši tāpēc, ka būtiskie elementi, uz kuriem balstīts pamats, pietiekami loģiski un saprotami neizriet no šīs apelācijas sūdzības teksta, kas šajā ziņā ir formulēts neskaidrā un neviennozīmīgā veidā. Tiesa ir arī nospriedusi, ka tāda apelācijas sūdzība, kurai trūkst saskanīgas struktūras un kurā ietverti vienīgi vispārīgi apgalvojumi un trūkst konkrētu norāžu par tiem apstrīdētā nolēmuma punktiem, kuros, iespējams, pieļauta tiesību kļūda, jānoraida kā acīmredzami nepieņemama (spriedums, 2014. gada 10. jūlijs, *Telefónica un Telefónica de España/Komisija*, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, 30. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 54 Šajā gadījumā no apelācijas sūdzības 24. un nākamajiem punktiem izriet, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot pieļāvusi tiesību kļūdu, interpretējot PDNK pielikuma 1. panta 1. punktu – pārsūdzētā sprieduma 81. punktā nospriežot, ka Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pantā paredzētie pārejas noteikumi attiecībā uz pārējiem darbiniekiem var turpināt būt piemērojami tikai tad, ja darbinieki nav parakstījuši jaunu līgumu vai, formāli noslēdzot jaunu līgumu, būtībā turpina pildīt tos pašus pienākumus. Apelācijas sūdzības iesniedzējs arī izklāsta iemeslus, kuru dēļ viņš uzskata, ka šajā interpretācijā ir pieļauta tiesību kļūda.
- 55 Tādējādi, pretēji Komisijas apgalvotajam, apelācijas sūdzībā ir precīzi norādīts kritizētais pārsūdzētā sprieduma punkts un pietiekami izklāstīti pamatojumi, kādēļ šajā punktā ir pieļauta tiesību kļūda, līdz ar to šī apelācijas sūdzība ļauj Tiesai veikt tiesiskuma pārbaudi.
- 56 Šajos apstākļos apelācijas sūdzība ir jāatzīst par pieņemamu.

Par vienīgo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 57 Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza vienu pamatu par tiesību kļūdu, ko Vispārējā tiesa esot pieļāvusi, pārsūdzētā sprieduma 81. punktā nospriežot, ka PDNK pielikuma 1. panta 1. punktā paredzētos pārejas pasākumus var turpināt piemērot pārējiem darbiniekiem tikai tad, ja šie darbinieki nenoslēdz jaunu līgumu vai, formāli noslēdzot jaunu līgumu, tie būtībā turpina pildīt tos pašus pienākumus.
- 58 Attiecībā uz pensiju programmas jomu un Savienības likumdevēja izvirzīto mērķi, PDNK pielikuma 1. panta 1. punktā paredzēto pārejas posma pasākumu piemērošanas jomu ļaujot noteikt nevis funkcionālā turpinātība, bet gan dalības saglabāšana un iemaksu turpināšana šajā shēmā. Tādējādi gadījumā, kad līgumdarbiniekam ir secīgi līgumi bez pārtraukuma, šis darbinieks saglabātu savu dalību minētajā shēmā un turpinātu uzkrāt pensijas tiesības.
- 59 Komisija apstrīd šo vienīgo pamatu. Vispirms attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 81. un 82. punktu tā norāda, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs apstrīdot tikai Vispārējās tiesas atsauci uz savu judikatūru par darba attiecību funkcionālo turpinātību, lai gan ir parakstīts jauns līgums, kas ir atsauce, kura attiecas tikai uz šī 81. punkta pēdējā teikumā minēto izņēmumu no noteikuma, ka analogija ar ierēdņu situāciju PDNK pielikuma 1. panta 1. punkta izpratnē pastāv tikai tad, kad darbinieks paliek nodarbināts atbilstoši iepriekšējam līgumam un neparaksta jaunu līgumu. Taču šis izņēmums prasītājam būtu jāvais piemērot Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pantu tad, ja varētu tikt konstatēta funkcionālā turpinātība starp viņa dažādajiem līgumiem –, bet tas viņam netika piemērots.
- 60 Pēc tam Vispārējā tiesa esot interpretējusi PDNK pielikuma 1. panta 1. punktu atbilstoši šīs normas noteikumiem, kurā ir atsauce uz “analogijas” meklējumiem starp ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem. Šajā kontekstā, ņemot vērā atšķirīgo viņa darba tiesisko attiecību raksturu salīdzinājumā ar ierēdņa darba attiecībām, lai noteiktu, vai šis cits darbinieks joprojām ir nodarbināts, ir jāņem vērā viņa līgums, nevis dalības pensiju shēmā turpināšanās.
- 61 Turklāt 2018. gada 14. decembra spriedumam *Torné/Komisija* (T-128/17, EU:T:2018:969) neesot nozīmes šajā lietā, jo šajā spriedumā nav ticis aplūkots PDNK pielikuma 1. panta 1. punkts, jo tas attiecas uz Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. panta piemērošanas nosacījumiem ierēdņiem. Tātad esot nepamatoti apsvērumi, ka Vispārējā tiesa minētajā spriedumā esot norādījusi, ka tikai iemaksu pārtraukšana Savienības pensiju shēmā varētu attaisnot šo 21. un 22. pantā minēto pārejas noteikumu nepiemērojamību. Proti, Vispārējā tiesa esot konstatējusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs šajā lietā, kurā ir taisīts tāds pats spriedums, bija nodarbināts tikai tādēļ, ka viņš ir iecelts ierēdņa amatā, un viņa dalība Savienības pensiju sistēmā ir tikai šī konstatējuma sekas.
- 62 Turklāt Komisija uzskata, ka pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa jauna līguma noslēgšanu nepielīdzināja ierēdņa dienesta attiecību galīgai izbeigšanai. Tā esot vienīgi atgādinājusi, ka atšķirībā no ierēdņa fakts, ka līgumdarbinieks ir nodarbināts noteiktā datumā, nevar tikt pierādīts, vienkārši konstatējot, ka pastāv akts par iecelšanu amatā.

- 63 Šajā lietā Vispārējā tiesa esot izslēgusi jebkādu turpinātību starp 2008. gada līgumu un 2014. gada 16. maija līgumu pēc ļoti detalizētas faktu pārbaudes pārsūdzētā sprieduma 86.–90. punktā par visiem šo līgumu secību aptverošajiem apstākļiem. Taču, tā kā prasītājs šos pēdējos minētos nav apstrīdējis, nevar pamatoti apgalvot, ka starp šiem diviem līgumiem pastāv turpinātība.
- 64 Visbeidzot, PDNK 86. pantam neesot nozīmes PDNK pielikuma 1. panta 1. punkta interpretācijā.

Tiesas vērtējums

- 65 Ir jāatgādina, pirmkārt, ka Civildienesta noteikumu XIII pielikumā ir noteikti pārejas pasākumi, kas ir piemērojami ierēdņiem, it īpaši attiecībā uz Savienības pensiju shēmu.
- 66 Otrkārt, PDNK pielikuma 1. panta 1. punkta otrajā teikumā tostarp ir paredzēts, ka Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pantu, izņemot tā 4. punktu, kuros ir ietverti pārejas noteikumi par pensijas tiesību uzkrāšanas ikgadējo likmi un ierēdņu pensionēšanās vecumu, “pēc analogijas piemēro citiem darbiniekiem, kas ir nodarbināti 2013. gada 31. decembrī”.
- 67 Pārsūdzētā sprieduma 81. punktā Vispārējā tiesa nosprieda, ka šajā tiesību normā ietvertais jēdziens “pēc analogijas” nozīmē, ka darbinieki atrodas tādā pašā situācijā kā ierēdņi, kas, pēc tās domām, nav iespējams, ja darbinieks ir parakstījis jaunu līgumu, kas nozīmē jaunu darba attiecību uzsākšanu ar Savienības administrāciju, ja vien šis jaunais līgums nerada būtiskus grozījumus darbinieka, tostarp funkciju grupas, uzdevumos, kas varētu likt apšaubīt viņa attiecību ar šo administrāciju funkcionālo turpinātību. Tieši pamatojoties uz šo premisu, Vispārējā tiesa izvērtēja apelācijas sūdzības iesniedzēja situāciju un noraidīja viņa prasību.
- 68 Lai noteiktu, vai Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, interpretējot PDNK pielikuma 1. panta 1. punkta otro teikumu, tostarp ir jāanalizē šajā tiesību normā ietvertais jēdziens “pēc analogijas”.
- 69 Šajā ziņā ir jāuzsver, ka no paša PDNK pielikuma 1. panta 1. punkta otrā teikuma formulējuma un it īpaši no tajā pārņemtā jēdziena “pēc analogijas” izriet, ka šīs tiesību normas mērķis ir garantēt citiem darbiniekiem, kuri bija nodarbināti 2013. gada 31. decembrī, iespēju izmantot noteiktus Civildienesta noteikumu XIII pielikumā paredzētos pārejas pasākumus, neraugoties uz pastāvošajām atšķirībām starp ierēdņiem un citiem darbiniekiem. To ņemot vērā, šis jēdziens “pēc analogijas” pats par sevi neļauj precīzi noteikt no tiem citiem darbiniekiem, kuri bija nodarbināti 2013. gada 31. decembrī, tos, kuriem ir jābūt iespējai izmantot attiecīgos pārejas pasākumus, it īpaši gadījumā, ja vēlāk tiek grozītas viņu darba attiecības ar Savienības administrāciju.
- 70 Taču saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un tiesiskā regulējuma, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi (spriedums, 2022. gada 1. augusts, *Vyriausioji tarnybinės etikos komisija*, C-184/20, EU:C:2022:601, 121. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 71 Pirmkārt, attiecībā uz mērķiem, kurus Savienības likumdevējs ir izvirzījis saistībā ar 2014. gada reformu, no Regulas Nr. 1023/2013, ar kuru tika grozīti Civildienesta noteikumi un PDNK, lai īstenotu šo reformu, 29. apsvēruma izriet, ka “būtu jāparedz pārejas kārtība, lai jaunus noteikumus un pasākumus varētu piemērot pakāpeniski, vienlaikus ievērojot to darbinieku iegūtās tiesības un pamatotās gaidas, kuri bija nodarbināti pirms šo Civildienesta noteikumu grozījumu stāšanās spēkā”.

- 72 Kā Vispārējā tiesa pamatoti norāda pārsūdzētā sprieduma 67. punktā, starp šiem pārejas noteikumiem ir ne tikai Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pants, bet arī PDNK pielikuma 1. panta 1. punkts.
- 73 Līdz ar to, ņemot vērā Regulas Nr. 1023/2013 29. apsvērumu, ir jākonstatē, ka minētie pārejas noteikumi tika pieņemti, neskarot 2013. gada 31. decembrī “esošo darbinieku tiesisko paļāvību”. Runa ir par plašu formulējumu, kas pārsniedz iegūtās tiesības šaurā nozīmē un attiecas uz visiem Savienības darbiniekiem, nevis tikai uz tās ierēdņiem.
- 74 Tādējādi, kā ģenerālvokāts būtībā ir norādījis secinājumā 54. punktā, PDNK pielikuma 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē, ņemot vērā mērķus, kas ir saistīti ar Savienības pārējo darbinieku, kuri bija nodarbināti 2013. gada 31. decembrī, iegūtajām tiesībām un tiesisko paļāvību.
- 75 Otrkārt, attiecībā uz šīs tiesību normas kontekstu, pirmām kārtām, ir jānorāda, ka no Civildienesta noteikumu 83. panta 2. punkta izriet, ka ierēdņi finansē vienu trešdaļu no šīs pensiju shēmas, jo šīs iemaksas ir noteiktas kā procentuālā daļa no pamatalgas (spriedums, 2017. gada 10. maijs, *de Lobkowicz*, C-690/15, EU:C:2017:355, 43. punkts). Visiem ierēdņiem, kuri saņem atalgojumu vai pabalstu, ko maksā Savienība un kuri vēl nav pensionējušies, ir jāveic iemaksas Civildienesta noteikumos paredzētajā pensiju shēmā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1992. gada 9. jūnijs, *Lestelle* /Komisija, C-30/91 P, EU:C:1992:252, 23. punkts). Šīs iemaksas piešķir ierēdņim tiesības uz izdienas pensiju neatkarīgi no amata, ko tas pilda Savienības administrācijā.
- 76 Turklāt ir jānorāda, ka ierēdņim, kurš ir uzsācis dienestu pirms 2014. gada 1. janvāra, ar konkrētiem nosacījumiem tiek piemēroti Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. panta otrajā daļā un 22. panta 1. punkta otrajā daļā paredzētie pārejas noteikumi, kas viņam ļauj saglabāt pensijas tiesību uzkrāšanas ikgadējo likmi un pensionēšanās vecumu, kādi tie ir noteikti Civildienesta noteikumos pirms grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 1023/2013. Ierēdnis, kurš ir sācis dienestu pirms šī datuma un kura pienākumi pēc tam ir būtiski mainījušies, tikai šī iemesla dēļ nezaudē iespēju izmantot šos pārejas noteikumus, it īpaši saistībā ar iemaksām, kuras viņš turpina maksāt šajā pensiju programmā dienesta laikā.
- 77 Otrām kārtām, ir jāuzsver, ka ar Civildienesta noteikumiem un PDNK ir izveidota kopēja pensiju shēma ierēdņiem un citiem darbiniekiem.
- 78 Proti, ņemot vērā atsauci PDNK 39. panta 1. punktā uz Civildienesta noteikumu V sadaļas 3. nodaļā paredzētajiem nosacījumiem, kā arī atsauci 109. panta 1. punktā, pagaidu darbinieki un līgumdarbinieki saskaņā ar Civildienesta noteikumu 83. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem arī piedalās šīs pensiju shēmas finansēšanā.
- 79 Līdz ar to, lai piemērotu Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pantā paredzētos minētās pensiju shēmas pārejas noteikumus, tāds līgumdarbinieks kā apelācijas sūdzības iesniedzējs atrodas analogiskā situācijā šī sprieduma 76. punktā izklāstītajai ierēdņa situācijai, kad notiek izmaiņas viņa darba attiecībās ar Savienības administrāciju pēc 2013. gada 31. decembra, neizraisot pārtraukumu viņa iemaksās Savienības pensiju shēmā.
- 80 No tā izriet, ka saskaņā ar PDNK pielikuma 1. panta 1. punkta otrā teikuma kontekstuālo interpretāciju, kā arī tajā paredzēto pārejas noteikumu mērķiem, kas ir atgādināti šī sprieduma 74. punktā un kuri attiecas uz Savienības pārējo darbinieku, kuri bija nodarbināti 2013. gada 31. decembrī saskaņā ar līgumu, iegūto tiesību un tiesiskās paļāvības ievērošanu, citam darbiniekam, kas nav ierēdnis, kas ir pieņemts darbā ne vēlāk kā šajā datumā un kura pienākumi

pēc jauna līguma noslēgšanas ir būtiski mainījušies, pēc analogijas ar ierēdnim piemērojamo, kā aprakstīts šī sprieduma 76. punktā, ir piemērojami šie pārejas noteikumi, ja viņš nav pārtraucis iemaksas šīs pensiju shēmas finansēšanai.

- 81 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 81. punktā attiecībā uz darbinieku, kas nav ierēdnis, kas ir nodarbināts 2013. gada 31. decembrī un kas pēc šī datuma ir parakstījis jaunu līgumu ar Savienības administrāciju, nospriežot, ka PDNK pielikuma 1. panta 1. punktā ietvertais jēdziens “pēc analogijas” prasa, lai šis jaunais līgums neradītu būtiskus grozījumus šī darbinieka pienākumos, kas varētu apdraudēt viņa darba tiesisko attiecību ar šo administrāciju funkcionālo turpinātību.
- 82 Šādos apstākļos apelācijas sūdzība ir jāapmierina un tādējādi pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ.

Par prasību Vispārējā tiesa

- 83 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmās daļas otrajam teikumam Vispārējās tiesas nolēmuma atcelšanas gadījumā Tiesa pati var pieņemt galīgo spriedumu šajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija.
- 84 Šajā ziņā atgādināšu, ka Vispārējā tiesā Komisija izvirzīja iebildi par nepieņemamību, kas balstīta uz nelabvēlīga akta Civildienesta noteikumu 91. panta izpratnē neesamību. Kā tika norādīts šī sprieduma 34. un 35. punktā, Vispārējā tiesa šīs iebildes izskatīšanu apvienoja ar lietas izlemšanu pēc būtības un nolēma izskatīt pēc būtības vienīgo apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzīto pamatu, iepriekš nelemjot par minēto iebildi, balstoties uz to, ka prasība katrā ziņā ir nepamatota.
- 85 Šādos apstākļos, lai taisītu galīgo spriedumu lietā, pirms prasības pamatotības pārbaudes ir jālemj par Komisijas izvirzīto iebildi par nepieņemamību.
- 86 Šajā lietā, ņemot vērā it īpaši apstākli, ka gan Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību, gan vienīgais pamats, ko apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirzījis savas prasības pamatojumam [pirmajā instancē], ir tikuši apspriesti uz sacīkstes principu balstītā procesā Vispārējā tiesā un ka to izvērtēšanai nav nepieciešams veikt nekādus papildu procesa organizatoriskos vai pierādījumu savākšanas pasākumus, Tiesa uzskata, ka tiesvedības stadija ļauj pieņemt galīgo lēmumu par minēto prasību.

Par pieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

- 87 Iebildes par nepieņemamību pamatojumam Komisija norāda, ka Vispārējā tiesā apstrīdētais tiesību akts, proti, 2016. gada 4. janvāra atbilde, ir viena no apelācijas sūdzības iesniedzēja kolēģiem PMO nosūtīta elektroniskā pasta vēstule un ka šī vēstule ietvēra šādu brīdinājumu: “lūdzu, ņemiet vērā, ka šis paziņojums tiek nosūtīts informācijai un tas nav iecelēj institūcijas/IPNDL lēmums, par kuru var iesniegt sūdzību saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. pantu”. Tā uzskata, ka minētā elektroniskā pasta vēstule neatbilst judikatūrā paredzētajiem nosacījumiem par nelabvēlīgiem aktiem.

- 88 Pirmkārt, Komisija apstiprina, ka šajā lietā tā nav pieņēmusi nekādu lēmumu, bet gan vienkārši sniegusi informāciju. Tostarp šis brīdinājums norādot uz skaidru Komisijas vēlmi tikai sniegt informāciju un likt saprast, ka tā nav rikojusies ar nelabvēlīga akta pieņemšanai nepieciešamo piesardzību.
- 89 Otrkārt, pat ja apelācijas sūdzības iesniedzējs būtu iesniedzis PMO lūgumu izskatīt viņa tiesības uz pensiju nākotnē, atbilde uz šo lūgumu nebūtu nelabvēlīgs akts. Tiesību uz pensiju jomā pasākums, kas rada tiesiskas sekas, varot tikt pieņemts tikai pensionēšanās brīdī, un tas esot apstiprināts ar Vispārējās tiesas 1990. gada 3. aprīļa spriedumu *Pfloeschner/Komisija* (T-135/89, EU:T:1990:26).
- 90 Treškārt, tā kā pensionēšanās vecumu un pensijas tiesību uzkrājuma ikgadējo likmi nosaka ar Civildienesta noteikumiem, nevis ar administratīvu lēmumu, 2016. gada 4. janvāra atbildei var būt tikai tāds tvērums kā vienkāršai informācijai.
- 91 Ceturtkārt un visbeidzot, Civildienesta noteikumu normas par pensijas tiesību uzkrājuma likmi un pensionēšanās vecumu Savienības likumdevējs var grozīt līdz faktiskai tiesību uz pensiju izmaksai. Līdz ar to iebildums par to pārkāpumu pēc definīcijas esot priekšlaicīgs un tādēļ nepieņemams.
- 92 Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka viņa prasība ir celta par viņam nelabvēlīgu aktu, līdz ar to tā esot pieņemama.

Tiesas vērtējums

- 93 Ar prasību Vispārējā tiesā apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt, pirmkārt, 2016. gada 4. janvāra atbildi un, otrkārt, ciktāl nepieciešams, 2016. gada 25. jūlija noraidošo lēmumu. Līdz ar to vispirms ir jāpārbauda, vai šī 2016. gada 4. janvāra atbilde ir nelabvēlīgs akts Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta izpratnē.
- 94 Saskaņā ar šo pēdējo minēto tiesību normu ikviena persona, uz kuru attiecas šie noteikumi, var iesniegt iecelēj institūcijai sūdzību par tai nelabvēlīgu aktu. Turklāt Civildienesta noteikumu 91. panta 1. punktā ir precizēts, ka Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir lemt par jebkuru strīdu starp Savienību un jebkuru personu, uz kuru attiecas šie Civildienesta noteikumi, un kas ir par šai personai nelabvēlīga akta minētā 90. panta 2. punkta izpratnē tiesiskumu. Šie noteikumi pēc analogijas ir piemērojami citu darbinieku prasībām saskaņā ar PDNK 117. pantu.
- 95 Saskaņā ar Tiesas judikatūru Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta izpratnē vienīgi tādi akti vai pasākumi var būt nelabvēlīgi, kuri rada saistošas tiesiskās sekas, kas var tieši un nekavējoties ietekmēt prasītāja intereses, būtiski mainot viņa juridisko stāvokli (spriedums, 2020. gada 18. jūnijs, Komisija/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 96 Lai noteiktu, vai tiesību akts rada šādas sekas, ir jāņem vērā šā akta būtība un jāizvērtē tā ietekme atbilstoši tādiem objektīviem kritērijiem kā minētā akta saturs, attiecīgā gadījumā ņemot vērā tā pieņemšanas kontekstu, kā arī tā izdevējas iestādes pilnvaras (pēc analogijas skat. spriedumus, 2021. gada 6. oktobris, *Poggiolini/Parlaments*, C-408/20 P, EU:C:2021:806, 32. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2022. gada 12. jūlijs, *Nord Stream 2/Parlaments un Padome*, C-348/20 P, EU:C:2022:548, 63. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 97 Tādējādi akta spēja tieši radīt sekas attiecībā uz fiziskas vai juridiskas personas tiesisko stāvokli nevar tikt izvērtēta, ņemot vērā tikai to, ka šim aktam ir elektroniskās vēstules forma, jo tas nozīmētu, ka prasības pamatā esošā akta forma būtu pārāka par pašu minētā akta būtību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 12. jūlijs, *Nord Stream 2*/Parlaments un Padome, C-348/20 P, EU:C:2022:548, 64. un 67. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 98 Līdz ar to saskaņā ar šī sprieduma 96. punktā atgādināto judikatūru 2016. gada 4. janvāra atbildes saturs ir jāpārbauda, ņemot vērā tās pieņemšanas kontekstu, kā arī tās autoriestādes pilnvaras.
- 99 Šajā ziņā ir jāatgādina, kā izriet no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs 2016. gada 4. janvāra elektroniskā pasta vēstulē lūdza *PMO* Pensiju sektora administratoru paskaidrojumu par ietekmi, kāda 2014. gada reformai varētu būt uz viņa situāciju pēc 2014. gada 16. maija līguma parakstīšanas. 2016. gada 4. janvāra atbildē šis administrators norādīja apelācijas sūdzības iesniedzējam, ka viņa pensijas tiesības ir mainījušās līguma izmaiņu dēļ un ka līdz ar to viņa parastais pensionēšanās vecums un pensijas tiesību uzkrājuma ikgadējā likme, sākot no 2014. gada 1. jūnija, mainījās attiecīgi uz 66 gadiem un uz 1,8 %.
- 100 No šiem lietas materiāliem arī izriet, ka minētais administrators ir noslēdzis elektronisko vēstuli ar šādu frāzi: “ceru, ka šī informācija Jums būs noderīga”. Turklāt šī paša administratora parakstam tika pievienots šāds brīdinājums: “lūdzu, ņemiet vērā, ka šis paziņojums tiek nosūtīts informācijas nolūkā un tas nav iecelēj institūcijas/IPNDL lēmums, par kuru var iesniegt sūdzību saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. pantu”.
- 101 Lai gan 2016. gada 4. janvāra atbildē, protams, ir ietvertas norādes par *PMO* vēlmi piešķirt tai tikai informatīvu raksturu, tajā ir ietverti arī precīzi solījumi, ka *PMO* Pensiju sektora administrators tajā norādīja prasītājam, ka viņš “faktiski apstiprina, ka [viņa] tiesības uz pensiju ir mainījušās līguma izmaiņu dēļ”.
- 102 Lai gan, kā norāda Komisija, pensionēšanās vecums un pensijas tiesību uzkrājuma ikgadējā likme ir noteikti Civildienesta noteikumos un tos nenosaka administrācija, tomēr ir jākonstatē, ka 2016. gada 4. janvāra atbildē šis administrators ne tikai informēja prasītāju par Civildienesta noteikumu normu saturu, kādas tās izriet no 2014. gada reformas, bet arī norādīja, ka šīs tiesību normas viņam turpmāk ir piemērojamas, un netieši, bet noteikti – ka viņš nevar izmantot PDNK 1. panta 1. punktā paredzētos pārejas pasākumus. Līdz ar to šī atbilde nav uzskatāma par tādu, kas sniegtu prasītājam tikai informāciju par Civildienesta noteikumu un PDNK saturu, bet gan par tādu, kas viņam norāda šo tiesību aktu normas, kuras administrācija uzskatīja par piemērojamām viņa situācijai.
- 103 Kā secinājumu 85. punktā būtībā ir norādījis ģenerāladvokāts – šādi elementi izslēdz iespēju, ka 2016. gada 4. janvāra atbilde, ņemot vērā tās saturu, varētu tikt uzskatīta par tikai informatīvu.
- 104 Proti, šī *PMO* Pensiju sektora administratora, proti, Komisijas personāla pensiju pārvaldības un aprēķināšanas dienesta, sniegtā atbilde varēja tieši un nekavējoties ietekmēt apelācijas sūdzības iesniedzēja intereses, būtiski mainot viņa tiesisko stāvokli, it īpaši attiecībā uz vecuma noteikšanu, kurā saskaņā ar spēkā esošajām tiesībām, proti, saskaņā ar katrā brīdī spēkā esošo tiesisko regulējumu, viņš varēs pretendēt uz pensiju.

- 105 Šo secinājumu apstiprina minētās atbildes autora pilnvaras. Proti, nav strīda par to, ka to ir sniedzis Komisijas personāla pensiju pārvaldības un aprēķināšanas dienests, un netiek apstrīdēts, ka Komisija bija kompetenta šajā jomā attiecībā uz ieinteresēto personu pieņemt lēmumus, kas rada saistošas tiesiskas sekas šī sprieduma 95. punktā atgādinātās judikatūras izpratnē.
- 106 Komisija tomēr apgalvo, ka tiesību uz pensiju jomā pasākums, kas rada tiesiskas sekas, varot tikt noteikts tikai pensionēšanās brīdī, un tas esot apstiprināts Vispārējās tiesas 1990. gada 3. aprīļa spriedumā *Pfloeschner/Komisija* (T-135/89, EU:T:1990:26).
- 107 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka, lai gan ir taisnība, ka pirms pensionēšanās, kas ir nenoteikts notikums nākotnē, tiesības uz pensiju ir virtuālas tiesības, kuras nepārtraukti veidojas ar katru nostrādāto dienu, tomēr administratīvs akts, no kura izriet, ka darbinieks nevar izmantot labvēlīgākas tiesību normas attiecībā uz ikgadējo šo tiesību iegūšanas likmi un viņa parasto pensionēšanās vecumu, nekavējoties un tieši ietekmē ieinteresētās personas tiesisko stāvokli, pat ja šis akts tiek izpildīts tikai vēlāk. Ja tiktu nospriests citādi, apelācijas sūdzības iesniedzējs varētu zināt savas tiesības tikai pensijas brīdī un līdz tam viņš būtu neskaidrā situācijā ne tikai attiecībā uz viņa finansiālo stāvokli, bet arī attiecībā uz vecumu, kurā viņš var lūgt pensionēties, un tas viņam neļautu nekavējoties veikt piemērotus personīgos pasākumus, lai nodrošinātu sev iecerēto nākotni. No tā izriet, ka apelācijas sūdzības iesniedzējam ir pietiekami būtiskas, radušās un pastāvošas legītimas intereses tiesas ceļā noteikt šobrīd neskaidru apstākli, piemēram, viņa pensionēšanās vecumu un pensijas tiesību uzkrājuma ikgadējo likmi (šajā ziņā skat. spriedumu, 1979. gada 1. februāris, *Deshormes/Komisija*, 17/78, EU:C:1979:24, 10.–12. punkts).
- 108 Turklāt ir jāatgādina, ka starppasākumi, kuru mērķis ir sagatavot galīgo lēmumu, principā nav akti, par kuriem var celt atcelšanas prasību (pēc analogijas skat. spriedumu, 2021. gada 3. jūnijs, Ungārija/Parlaments, C-650/18, EU:C:2021:426, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 109 Tomēr ar konstatējumu, ka iestādes akts ir starppasākums, kurā nav pausta šīs iestādes galīgā nostāja, nepietiek, lai sistemātiski pierādītu, ka par šo aktu nevar celt atcelšanas prasību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 6. oktobris, *Poggiolini/Parlaments*, C-408/20 P, EU:C:2021:806, 38. punkts).
- 110 Proti, no Tiesas judikatūras izriet, ka par starppasākuma aktu, kas rada autonomas tiesiskas sekas, var celt atcelšanas prasību, ja ar šo aktu saistīto prettiesiskumu nevar novērst tādas prasības ietvaros, kas vērsta pret galīgo lēmumu, kura izstrādes posms tas ir (pēc analogijas skat. spriedumu, 2021. gada 3. jūnijs, Ungārija/Parlaments, C-650/18, EU:C:2021:426, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 111 Tādējādi, ja starpposma akta tiesiskuma apstrīdēšana šādas prasības ietvaros nevar nodrošināt prasītāja efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pret šī tiesību akta sekām, par to ir jābūt iespējai celt atcelšanas prasību (pēc analogijas skat. spriedumu, 2021. gada 6. oktobris, *Poggiolini/Parlaments*, C-408/20 P, EU:C:2021:806, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 112 Kā ģenerālvokāts būtībā ir konstatējis secinājumu 89. punktā, ja apelācijas sūdzības iesniedzējs būtu spiests gaidīt datumu, kurā viņš sasniegtu kompetentās iestādes noteikto pensionēšanās vecumu, lai apstrīdētu šajā datumā pieņemto galīgo lēmumu, ar kuru ir noteiktas viņa izdienas pensijas tiesības, viņam tiktu atņemta jebkāda efektīva tiesību aizsardzība, kas viņam ļautu īstenot savas tiesības.

- 113 Protams, kā norāda Komisija, Savienības likumdevējs jebkurā brīdī var grozīt tādu elementu kā darbinieka pensionēšanās vecums līdz šī darbinieka pensijas tiesību faktiskas aprēķināšanas brīdim. Tomēr, lai neatņemtu apelācijas sūdzības iesniedzējam efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kas minēta iepriekšējā punktā, viņam tomēr nevajadzētu liegt precīzi zināt, kāds būtu viņa parastais pensionēšanās vecums saskaņā ar spēkā esošām tiesībām, neskarot iespējamās tiesiskā regulējuma izmaiņas.
- 114 Šādos apstākļos, tā kā atcelšanas prasības pret galīgo lēmumu, ko Komisija pieņēmu apelācijas sūdzības iesniedzēja pensionēšanās brīdī, izmantošana nevar viņam nodrošināt efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ir jābūt iespējai celt atcelšanas prasību par 2016. gada 4. janvāra atbildi, kas ir nelabvēlīgs akts Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta izpratnē.
- 115 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka atcelšanas prasība, ko apelācijas sūdzības iesniedzējs cēlis Vispārējā tiesā, ir jāatzīst par pieņemamu.

Par lietas būtību

- 116 Prasības pamatojumam Vispārējā tiesā apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirzīja vienīgo pamatu par tiesību kļūdu un Civildienesta noteikumu 77. panta otrās un piektās daļas pārkāpumu, kas piemērojamas līgumdarbiniekiem atbilstoši PDNK 109. pantam, kā arī Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. panta otrajai daļai un 22. panta 1. punkta otrajai daļai, jo no 2016. gada 4. janvāra atbildes izrietot, ka šo Civildienesta noteikumu normu piemērošanai vērā ņemta dienestā stāšanās diena ir 2014. gada 1. jūnijs, kas ir 2014. gada 16. maija līguma sākuma datums, lai gan esot bijis jāņem vērā 2008. gada 1. jūlijs, kas ir datums, kurā viņš kā līgumdarbinieks pirmo reizi sācis dienestu Komisijā.
- 117 No Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs kopš 2008. gada 1. jūlija, kad viņš sākotnēji tika pieņemts darbā kā līgumdarbinieks *PMO*, nepārtraukti strādāja Savienības dienestā un veica iemaksas tās pensiju shēmas finansēšanā.
- 118 Tādējādi, kā izriet no šī sprieduma 80. punkta, saskaņā ar PDNK pielikuma 1. panta 1. punktu apelācijas sūdzības iesniedzējam pēc analogijas ir jāpiemēro pārejas noteikumi par ikgadējās tiesību uz pensiju uzkrājuma likmes saglabāšanu 1,9 % apmērā un tiesībām uz izdienas pensiju 64 gadu un 8 mēnešu vecumā atbilstoši attiecīgi Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. panta otrajai daļai un 22. panta 1. punkta otrajai daļai.
- 119 Līdz ar to 2016. gada 4. janvāra atbilde, kā arī 2016. gada 25. jūlija noraidošais lēmums ir jāatceļ kā esoši pretrunā PDNK pielikuma 1. panta 1. punktam.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 120 Reglamenta 184. panta 2. punktā ir paredzēts, ka, ja apelācija ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu, tā lemj par tiesāšanās izdevumiem.
- 121 Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

122 Tā kā apelācijas sūdzības iesniedzējs ir prasījis piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tam spriedums ir nelabvēlīgs, ir jāpiespiež Komisijai segt savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo apelācijas tiesvedību un tiesvedību pirmajā instancē.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

- 1) **Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedumu *Picard/Komisija* (T-769/16, EU:T:2021:153), kas tika labots ar 2021. gada 16. aprīļa rīkojumu *Picard/Komisija* (T-769/16, EU:T:2021:200).**
- 2) **Atcelt Eiropas Komisijas Atalgojuma un individuālo tiesību biroja (*PMO*) Pensiju sektora administratora 2016. gada 4. janvāra atbildi, kā arī Komisijas Cilvēkresursu ģenerāldirekcijas E direkcijas direktora 2016. gada 25. jūlija lēmumu, ar kuru ir noraidīta *Maxime Picard* 2016. gada 4. aprīļa sūdzība par šo atbildi.**
- 3) **Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina *Maxime Picard* tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo apelācijas tiesvedību un tiesvedību pirmajā instancē.**

[Paraksti]